

Desconfiança justificada

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.
subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rubriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronant (*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernàndez, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupí, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto portada: EFE

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

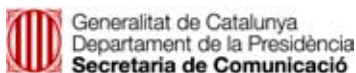
Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

L'administració de la justícia a Espanya no s'ha guanyat ni es mereix gaire confiança. Més aviat al contrari. Tant se val que es prengui la qüestió per dalt o per baix, és a dir, per les màximes institucions relacionades amb la interpretació de la llei i el govern del poder judicial o pel funcionament quotidià dels jutjats ordinaris. El cas de la militància no revelada del president del Tribunal Constitucional, Francisco Pérez de los Cobos, ha tornat a posar en evidència l'altíssima politització i el control partidista de la màxima instància que ha de vetllar pel compliment de l'anomenada *carta magna* espanyola. La designació dels membres que les integren depèn dels pactes entre els dos grans partits estatals, que, o bé se'ls reparteixen per quotes descarades o bé els bloquegen. Fins al punt que les grans decisions de l'una o l'altra institució acaben dividint-les sistemàticament entre el vot denominat *conservador*, alineat amb el PP, i l'anomenat *progressista*, identificat amb els criteris del PSOE.

Això només és la part més alta del sistema. Creuant-lo transversalment hi ha la Fiscalia, un "òrgan de rellevància constitucional" integrat en una aparent autonomia funcional dins el poder judicial, però que actua amb un criteri de subordinació jeràrquica que culmina en el Ministeri de Justícia. Aquest ministeri, és a dir, el govern de l'estat, també pot interferir en l'administració ordinària de la justícia; per exemple, acceptant o rebutjant dotar de més recursos un magistrat en un cas concret. Els criteris que justifiquen la presa de decisions queden a anys llum de l'objectivitat i la independència de criteri que s'esperen. Sense anar gaire lluny, darrerament s'ha fet públic que un alt càrrec del PP potser va prometre a l'ex-tresorer Luis Bárcenas fins i tot la destitució de l'actual ministre de Justícia, Alberto Ruiz-Gallardón, si no revelava informacions comprometedores per al partit.

Darrerament també s'ha constatat una gran diferència de criteri entre l'Audiència Provincial de Palma i el Tribunal Suprem en el cas d'un ex-alt dirigent del Partit Popular. Jaume Matas havia estat condemnat a sis anys de presó en primera instància a Mallorca, condemna rebaixada fins a vuit mesos —que exclou l'ingrés a la presó— a Madrid. Els fets objectius de l'acusació són els mateixos, però els càrrecs han variat considerablement en benefici de l'ex-president balear. I per si queda algun cap per lligar, el govern de l'estat sempre es reserva el darrer recurs de l'indult, que no necessita cap justificació. No és estrany, en vista de tot això, que en els rànquings internacionals la justícia espanyola no tingui gaire credibilitat. Tan poca com dins Espanya.

Als nostres lectors

El cas De los Cobos

La revelació que el president del Tribunal Constitucional, Francisco Pérez de los Cobos, paga la quota del PP ha indignat tant l'opinió pública com els altres partits polítics. Després de fer-se pública la militància oculta de l'alt magistrat hi ha hagut un debat entre experts en què no ha quedat clar si aquesta implicació política és o no legal. Sigui com vulgui, tant el PSOE com CiU han reaccionat amb grans mostres de rebuig. Però la trajectòria política de Pérez de los Cobos no comença pas en el Partit Popular. Aquesta setmana Violeta Tena i Àlex Milian recorren la trajectòria d'aquest personatge, des dels seus orígens a lecla fins al seu pas per Barcelona. Un recorregut que inclou un acte de fe, l'esquinçament de la Constitució, després d'haver estat aprovada.